

RAVENSBRÜCK - PENIG

93136.lagerszám

2326
3226

JEGYZÖKÖNYV

felvétetett 1945,julius 17.-én a DEGOB Deportáltakat Gondozó
Országos Bizottság irodájában /Budapest,VII.,Bethlen-tér 2./

Megjelenik: Pollák Aranka
Született: Budapest,1913,julius 12.
Foglalkozás: Gyári munkás
Lakhely: Budapest
Táborok: Ravensbrück,1944,dec.9.-jan.8.
Penig, 1945,jan.11-ápr.13.

Fentnevezett előadja a következőket:

Hadiüzemben dolgoztam,mint munkásnő és onnan vittek el december 1. én a nyilasok. Azon a napon rengeteg nőt szedtek össze és mindjárt bevagoniroztak. Nyolc napig utaztunk, Hegyeshalomnál kinyitották a vagon és személyvonatba szálltunk át. A németek beadtak valami fözeléket és vajat. Addig mindössze egyszer kaptunk egy kis kenyeret. Akkor már bombázások voltak és nappal többnyire állt a vonat és csak éjjel ment.

Ravensbrückbe este érkeztünk és géppuskaropogás fogadott. SS-nők ordítottak velünk. Nagyon megijedtünk. Amint mentünk befelé a lagerbe a barakkok ablakán kinéztek nők és kérdezték,hogy honnan jöttünk. Ezek felvidéki, kárpát-aljai lányok voltak. Égett szagot éreztünk és azt hittük,hogy itt elevenen fognak megégetni. Barakkba vezettek,ahol 12 napig ágy nélkül, a csupasz földön aludtunk. W.C.-re nem volt szabad éjjel kimenni,hanem vödörök voltak benn. Ezek hamar megteltek és kifolytak,végig a földön és nekünk ebben a szörnyű szennyben kellett feküdnünk. Másnap appellt álltunk, térdig erő sárban, órák hosszat. Megtudtuk azután,hogy valóban van itt krematorium,de csak azt égetik meg,akik már természetes úttal meghaltak. Háromezer nő volt a táborban. Homokot lapátoltunk, naponta 9 órát. Reggel 3 órakor keltünk, akkor kaptunk egy keserű, hig feketét és 5 óra körül délután ebédet, amely marharépa-levesből és 15 dkg kenyérből állott. Este szintén valami levesfélét kaptunk,vagy egy darab sajtot. Mindez nagyon kevés volt és sokat éhezünk. Később kaptunk ágyakat, 3-4 személy aludt egyben és 3 ágy volt egymás felett. Sokszor leszáadt a legfelső és akkor meghaltak,akikre onnan ráestek. Volt egy revier is, de ott nagyon kevés volt a hely,ugy,hogy has-tífuszosok ott feküdtek velünk együtt a barakkban. - Egyszer csak jött egy gyáros,aki munkásnőket keresett. Akkor minden nőnek meg kellett jelenni az appellen és kiválasztott 500-at közülünk, köztük engem is. Akkor fürdőbe vittek bennünket,meg mosasztotta. Ez délután 4 órakor kezdődött, a fürdetés,vára-

kozás másnap reggelig tartott és addig állnunk kellett a fürdőben. Sem lefeküdni, sem leülni nem volt szabad. Három napig utaztunk, az ennivalót, amit utra adtak az első nap megettük és azután két napig éhezünk.

Penigben olyan barakkokban helyeztek el bennünket, amelyek az elődeinktől már tiszkosak és tetvesek voltak. Az elhasznált, tetves szalmára kellett feküdnünk és pillanatok alatt looo tetű lepett el bennünket. Repülőgépalakatrész-gyárban dolgoztunk, napi 8 órát. A gyár azonban a lagertől 4 km-re volt; ezt az utat futva kellett megtennünk, mert az SS-ek hajszoáltak, vertek. A gyárban a mesterek jóindulatúak voltak, ha módjukban állott, hoztak nekünk valami ennivalót. Ezek kommunisták voltak. - A hiányos táplálkozás folytán gyakoriak voltak a különféle kelések és bőrbetegségek. Nekem karbunkulus volt a fejemen, érzéstelenítés nélkül vágták fel. Állandóan fájt és a szívem is meggyengült. Nagyon gyenge voltam, fuldokoltam, nem kaptam leveőt, lázam is volt, de csak zavartak munkára. Amikor a gyengeségtől neki estem a falnak, akkor egy SS hatalmas ütést mért a frissen borotvált, sebes fejemre.

Április 13.-án már semmi kenyeret nem kaptunk és csak 1/4 liter répalét. Borzasztó állapotban voltunk. Nekem leragyott a lábam a télen és ekkor gennyes volt. El akartak vinni gyalog, de azt mondtam, hogy nem bírok járni, nem tördtem azzal, hogy esetleg lőnek. Ekkor elmentek az SS-ek a gyalogosokkal. A revir egy részét elvitték kocsin, de én már nem vérttem fel a szekérre. Egy barátnőmmel két napig ott maradtunk étlen-szomjan. Harmadik nap feltápászkodtam és négykézláb lementem az udvarra. Akkor jöttek be éppen az amerikai tankok. Amikor megmondtam, hogy nem ettem harmadnapja, dobáltak nekem kekszet, csokoládét és mindenféle ennivalót.

POLLÁK ARANKA

Jegyzőkönyvet felvetté:

Vincze Klára
Vincze Klára